

چکیده

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه‌ی پرآگاهی و فراشناخت با اختلال اضطراب فراگیر انجام شد. جامعه‌ی آماری دانشجویان دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ بودند، که از طریق پرسشنامه پنج عاملی ذهن آگاهی، پرسشنامه‌ی فراشناخت-۳۰ ولز و مقیاس ۷ سوالی اضطراب فراگیر، مورد سنجش قرار گرفتند. روش نمونه‌گیری به صورت نمونه‌گیری خوشه‌ای تصادفی و حجم نمونه در این تحقیق شامل ۳۷۵ نفر بود. نتایج حاصل از پرسشنامه‌ها با استفاده از نرم افزار SPSS ۲۲ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج به دست آمده با استفاده از تحلیل رگرسیون چند گانه و ضریب همبستگی پیرسون نشان داد پرآگاهی و فراشناخت در مجموع ($R^2 = ۳۵/۷$) درصد واریانس اختلال اضطراب فراگیر را پیش بینی می‌کنند. ضریب همبستگی پرآگاهی و فراشناخت با اختلال اضطراب فراگیر ($r = ۰/۵۹۸$) و معنی دار ($p < ۰/۰۵$) می‌باشد. بر اساس نتایج این تحقیق مؤلفه‌های باورهای درباره‌ی نیاز به کنترل افکار ($r = ۰/۲۹۴$)، اعتماد شناختی ($r = ۰/۳۱۲$)، باورهای مثبت در مورد نگرانی ($r = ۰/۲۹۴$)، باورهای منفی در مورد غیر قابل کنترل بودن و خطر افکار ($r = ۰/۳۵۹$)، دارای رابطه‌ی معنی دار ($p < ۰/۰۵$) مثبت و مستقیم با اختلال اضطراب فراگیر هستند، و مؤلفه‌های خودآگاهی شناختی ($r = -۰/۱۴۳$)، مشاهده ($r = -۰/۳۷۴$)، توصیف ($r = -۰/۳۴۰$)، عدم قضاوت ($r = -۰/۳۴۸$)، عدم واکنش ($r = -۰/۳۲۷$) و عمل همراه با آگاهی ($r = -۰/۳۹۳$)، دارای رابطه‌ی معنی دار ($p < ۰/۰۵$) منفی و معکوس با اختلال اضطراب فراگیر هستند.

واژگان کلیدی: اختلال اضطراب فراگیر، پرآگاهی، فراشناخت.